

Trăiește-ți viața ca pe o primăvară

Motto: Acum iubesc primăvara mai mult ca toamna. Probabil toți facem la fel, pe măsură ce înaintăm în vârstă. – Virginia Woolf

Mircea Sârbu

Martie 2025

Cuprins

CONFIDENȚĂ	3
CINE SUNTEM NOI DE FAPT ȘI CE CĂUTĂM NOI AICI?	3
CĂLĂTORIE PRIN ANOTIMPURILE VIEȚII	4
"PRIMĂVARA" VIEȚII	5
"VARA" VIEȚII	6
"TOAMNA" VIEȚII	8
"IARNA" VIEȚII	8
DE CE PRIMĂVARA VIEȚII E ATÂT DE IMPORTANTĂ?	8

Confidență

Cu ceva timp în urmă am fost la cimitirul unde își doarme somnul corpul soției mele, doar corpul, căci sufletul și-a găsit locul lui între îngerii. Ea a fost un înger pe pământ și acum e înger în cer, cel puțin așa consider eu că a fost cea care 47 de ani a fost lângă mine și care în tot acest timp m-a suportat și m-a iertat. Mersesem la cimitir, căci se apropia Crăciunul și doream să îi pun o coroană ca să simtă și ea că vin sărbătorile.

Dar să revenim la tema pe care am propus-o. Am aranjat un pic mormântul, afară erau 3 °C, deci destul de răcoare. Pe drumul de întoarcere, am realizat că, toate aceste lucruri nu le-am simțit atât de profund până acum. Frigul, amintirile trecute fără posibilitatea de a reveni la unele dintre ele, singurătatea, toate acestea parcă le simt mult mai apăsătoare acum, decât înainte.

Și așa mi-am dat seama că am intrat în "iarna" vieții mele. Fără să îmi dau seama am început să îmi trec în revistă "anotimpurile" vieții mele, "toamna" mea, "vara" mea, și bineînțeles "primăvara" mea, și sincer să fiu, în "anotimpul primăverii" vieții mele, m-am simțit cel mai bine. În acest "anotimp" am simțit că am renăscut, am simțit că în acest anotimp am prins "rădăcinile" care ulterior m-au susținut în celelalte anotimpuri. După părerea mea, este cel mai important anotimp al vieții, anotimp care trebuie fructificat din plin, căci, pe ce am "construit" în acest anotimp, ne vom sprijini în tot restul vieții.

Așa că am decis să vă arăt cât de important e acest anotimp pentru viața noastră, și cum ar trebui să facem din toată viața noastră o "primăvară". Dar pentru asta, trebuie să realizăm câteva lucruri esențiale: cine suntem de fapt, cu ce scop ne găsim acum aici, și mai ales unde și cu ce plecăm mai departe. Dacă reușim să găsim un răspuns, cât de cât plauzibil, la aceste "semne de întrebare", vom reuși să înțelegem de ce e atât de important ca viața noastră să fie o "primăvară" continuă. Dar hai să încercăm să ne avântăm împreună în această "telenovelă" care se numește viața noastră în această lume materială.

Cine suntem noi de fapt și ce căutăm noi aici?

O întrebare provocatoare, nu? Dacă dorim să găsim un răspuns, cât de cât, pertinent, suntem nevoiți să admitem faptul, chiar dacă nu suntem convinși, că noi suntem "vechii" locuitori ai acestei planete. Am fost, am plecat, și ne-am reîntors. Motivul? Suntem aici ca să evoluăm. Pare relativ simplu, dar greu de "digerat" pentru unii, care consideră că viața e definită doar de naștere și moarte, în rest nu e nimic. Dar vin cu o întrebare mai puțin "abruptă": dacă în rest nu e nimic, de unde venim noi la naștere? De cât timp stăm noi acolo până să ne naștem? Și ce oare am făcut acolo? Am stat singuri? Nu ne-am plictisit?

Pentru cei care au încă semne de îndoială, să ne amintim faptul că Isus, după răstignire s-a reîntors printre ucenici, deci, dacă nu e "nimic" dincolo, unde a stat Isus 40 de zile? E clar că acolo "undeva" e ceva în care sufletele noastre își găsesc odihna. De fapt, nu își găsesc odihna, ci "construiesc" scenariul noii reveniri, scenariu menit să asigure în continuare evoluția spirituală a spiritului. Parcă sună mai plauzibilă această ipoteză.

Concluzionând, noi suntem "Noi" cei care am mai fost pe aici și care ne-am reîntors cu o nouă sarcină, sarcina pe care noi înșine ne-am definit-o. E destul de dificil pentru cineva care nu crede că există o viață și după plecarea noastră din lumea asta materială. Practic, venirea noastră în lumea materială e ciclică, căci trecerea la un nivel

evolutiv spiritual superior, se poate face doar într-o lume în care există contraste, contraste, care fiecare dintre ele se constituie lecții de viață. Iar nepromovarea unei anumite lecții, ne duce la corigență, și în consecință la repetarea testului respectiv, asta până reușim să trecem cu brio experiența de care era nevoie în procesul nostru evolutiv.

Un alt eveniment ce vine în susținerea teoriei mele, este "alungarea lui Adam și a Evei din rai". Toată lumea dă vina pe "infamul" șarpe, dar dacă, de fapt, lucrurile au stat altfel? Dar dacă Creatorul privind la viața plină de armonie pe care o duceau Adam și Eva în rai și-a dat seama că aceștia trăiau într-o rutină continuă și că nu evoluau spiritual, așa cum și-ar fi dorit Creatorul? Ei bine, soluția pe care a găsit-o Cel care i-a creat, a fost una simplă. I-a scos din rai dându-le drept "dar" Liberul arbitru, necesar într-o viață plină de contraste. Ei ce ziceți de asta? La fel și noi, urmași ai lui Adam și ai Evei, moștenind de la ei Liberul arbitru suntem nevoiți să uzităm de el și să îl "antrenăm" în această lume plină de contraste, asta din dorința de a ne duce la îndeplinire "scenariul" pe care ni l-am stabilit singuri.

Este deosebit de important de subliniat faptul că practic, fiecare "viață" trăită în această lume materială, este rezultatul unei dorințe a noastră de a accede conștient pe scara evoluției spirituale, cât mai repede și mai conștienți de scopul venirii noastre aici, asta în deplină concordanță cu dorința Creatorului.

Atunci când ne-am întocmit "scenariul" venirii noastre aici, ne-am fixat și durata șederii, dar și "tabla de materii" pe care trebuie să o parcurgem, am stabilit ce "examene" trebuie să susținem și mai ales care va fi nota de trecere a acestor examene.

Pentru a "aprofunda" materiile propuse, ne-am stabilit anturajul, zona care să ne asigure condițiile de studiu, chiar și "profesorii" care să ne pregătească pentru aceste examene de viață. După cum se poate vedea, totul e bine organizat, așa că "nimic din ce ni se întâmplă în viață, nu e ceva întâmplător", chestia asta a spus-o alții, dar eu subscriu la ea.

Pentru a începe pregătirea pentru "examele vieții", trebuie să ne creem o bază solidă, o bază pe care să ne putem sprijini atunci când "materia" pe care trebuie să o asimilăm este prea complexă pentru nivelul nostru spiritual de la momentul respectiv. Ori, această bază o formăm tocmai în perioada imediată venirii noastre în această lume materială.

Călătorie prin anotimpurile vieții

Să încercăm să facem o mică plimbare prin "anotimpurile" vieții noastre, plimbare pe care, sunt sigur, că fiecare dintre noi a parcurs-o de multe ori, dar pe care, de fiecare dată, nu i-am dat importanța pe care o merită.

Dacă suntem pregătiți de drum, hai să pornim în această introspecție, introspecție care conform Dex-ului este o: "observare și interpretare a propriilor stări și dispoziții mentale și emoționale". Superb, nu? Și cum e firesc, să începem cu "primăvara" vieții.

Dacă încercăm să privim viața noastră pe ansamblul ei, observăm faptul că în această viață parcurgem etape ciclice, similare cu cele din natură. Astfel, primăvara este perioada în care însămânțăm ceea ce dorim să culegem. Vara este perioada în care îngrijim plântuțele abia ieșite din sămânța pusă în sol, fiind perioada de creștere a ceea

ce am însămânțat, dar și coacerea plantelor pe care le-am îngrijit toată vara. Apoi urmează toamna, care asigură recoltarea a ceea ce am însămânțat și îngrijit tot timpul. În final, urmează iarna, perioada în care facem bilanțul.

Acum putem vedea relația dintre intenție și rezultat, adică, diferența dintre ce am semănat și ceea ce am recoltat, mai concret, cât am reușit să ne apropiem de stacheta pe care ne-am propus să o trecem, ștachetă legată firesc de nivelul evoluției noastre spirituale.

Deci, viața nu este altceva decât o primăvară, vară, toamnă și o iarnă în care vedem dacă ceea ce am semănat în "primăvara" vieții noastre a rodit, sau nu. Acum vom realiza dacă ne-am atins "obiectivele" pe care ni le-am propus la venirea noastră în această lume fizică, sau am folosit semințe negerminative, sau vara a fost secetoasă, toamna ploioasă, iar iarna constatăm că recolta a fost un eșec total sau parțial. Iarna ne va spune dacă am înțeles ceva din acest periplu prin această lume materială, sau nu.

Dar hai să începem călătoria noastră prin "anotimpurile" vieții noastre.

"Primăvara" vieții

Primăvara este anotimpul cel mai așteptat și este socotit de cei mai mulți dintre noi ca fiind și cel mai frumos și cel mai fascinant. În acest anotimp natura parcă se trezește la viață. Tot felul de ființe, de găze încep să ne invadeze mediul, fiecare specie cu rolul său esențial în ecosistem. Primăvara schimbă filmul alb-negru și toate nuanțele de gri într-un film viu colorat.

Primăvara este anotimpul în care gospodarii pun sămânța în brazdă, o udă și o îngrijesc. Ei bine, primăvara este și pentru noi anotimpul în care ne punem "sămânța" în solul în care vrem să prindem rădăcini.

Primăvara este anotimpul în care noi punem bazele fundamentului viitoare noastre experiențe în această lume. Primăvara vieții este practic temelia a ceea ce vom devenii în viitor.

Tot așa cum un gospodar se pregătește pentru a pune bazele unei culturi anume, tot așa și noi, proaspeți locuitori ai acestei lumi trebuie să ne îngrijim pentru a ne asigura atingerea nivelului de evoluție pe care ni l-am propus înainte de venire.

Păi hai să vedem ce face gospodarul nostru. Își alege semințele potrivite, după care alege solul potrivit. Aceste elemente fiind stabilite, trebuie să pregătească terenul pentru însămânțare, fiind foarte atent la timpul prielnic pentru punerea sămânței în pământ. De exemplu, o zi ploioasă va fi total neindicată, deoarece el știe că nu va ieși nimic dintr-o sămânță pusă în noroi.

Tot așa și noi, trebuie să alegem un pământ fertil în care să ne începem drumul prin viață. Trebuie să beneficiem de tot ce ne pot oferi părinții pe care ni i-am ales singuri, părinți care au acceptat să ne asigure condițiile de "germinare" necesare dorinței noastre evolutive.

Aici intervine "liberul nostru arbitru". Degeaba părinții ne oferă condiții, dacă noi refuzăm să le folosim, lucru similar cu a pune sămânța în pământ pe ploaie. Dar hai să vedem de ce acest atribut al nostru, "liberul arbitru" ni se împotrivesc uneori chiar nouă înșine.

Dilemă, cum poate ca "liberul nostru arbitru" să ne fie potrivnic? Simplu. Să ne aducem aminte de Adam și Eva. Ei au fost primii care au beneficiat de acest instrument. Atunci când, hai să îi zicem "legendarul șarpe malefic", a ispitit-o pe Eva în chestia cu mărul, aceasta, dacă ar fi avut la dispoziție instrumentul "liberului arbitru" ar fi putut pune în balanță dacă încălcarea înțelegerii cu Creatorul i-ar fi fost benefică, sau dimpotrivă. Ei bine, după o analiză temeinică, ar fi luat decizia corectă. Așa e și în viața noastră.

Fiecare decizie a noastră e trecută prin filtrul liberului arbitru. Acesta înclină balanța între un sens sau celălalt. Ce îl face să decidă de partea cui să încline balanța? Simplu, funcție de "experiența" sa, căpătată în timp. Să zicem că într-o situație anterioară, oarecum similară cu cea actuală, a decis că varianta benefică e "A", iar ulterior a constatat faptul că alegerea a fost greșită. Într-o situație oarecum similară ulterioară, acesta va alege varianta "B", căci a "învățat" faptul că decizia anterioară a fost greșită, iar pe viitor va reacționa conform noii experiențe acumulate.

Acest instrument decizional îl punem noi în practică în acest "anotimp", în "anotimpul primăverii noastre". Există un vechi proverb românesc: până nu dai cu capul de pragul de sus, nu te apleci. Așa și liberul arbitru, până nu va da cu capul de pragul de sus, nu se va apleca, dar după aceea va ști cum să treacă pe viitor prin "ușile" pe care viața ni le va deschide.

Primăvara vieții noastre nu se referă doar la alegerea semințelor potrivite, sau a unui sol fertil, acest anotimp al nostru declanșează începerea antrenamentului liberului nostru arbitru, asta deoarece nivelul lui de înțelegere a modului prin care trebuie să "navigăm" prin meandrele vieții începe din prima clipă din care am văzut lumina zilei. Nu cred că ar fi greșit dacă am numi liberul nostru arbitru, ca GPS-ul care ne ghidează către atingerea scopului pentru care am venit în această lume. Și cum orice soft este actualizat periodic, și acest liber arbitru primește up date-uri ori de câte ori constatăm o problemă ce necesită o readaptare a sa în raport cu noile situații apărute.

"Vara" vieții

Am însămânțat, am ales solul potrivit, am pornit "GPS-ul" care ne va duce, sperăm, către destinația dorită, și acum ne bucurăm de o perioadă minunată. Creștem, dar se pare că nu toate acestea ne sunt suficiente.

Poate fi o vară secetoasă, și atunci trebuie să irigăm cultura, sau, din contră, poate fi o vară ploioasă și atunci trebuie să drenăm apa în surplus. Vara implică o muncă susținută pentru a asigura o recoltă bună.

Ce presupune această grijă pentru ca noi să devenim, la "recoltare" niște oameni adevărați, niște oameni care, la finalul vieții, să poată spune că și-au atins scopul pentru care au venit aici?

Ei bine, dacă am rezolvat problema cu apa, mai rămân niște elemente ce ne pot afecta "recolta". Printre acestea ar fi bine de remarcat:

- îndepărtarea buruienilor și
- stărpirea dăunătorilor

Buruienile sunt acele plante care prin apariția lor pot sufoca cultura. Aceste "buruieni" nu sunt altceva decât anturajul în care ne petrecem viața. Sunt oameni care ne stimulează evoluția spirituală, dar sunt și oameni ce constituie o frână, uneori greu de identificat, dar care, de cele mai multe ori, sunt deosebit de "eficienți" în a ne opri din

drumul nostru. Un anturaj "sănătos" este foarte important, deoarece el este cel care face ca liberul nostru arbitru să se auto depășească și să ne asigure un drum lin și mai ales sigur, un drum pe care GPS-ul nostru nu are cum să dea greș.

Bineînțeles că putem, asta dacă și dorim, să îndepărtăm aceste buruieni ne folositoare. Cum? Simplu, prin "sortare". E important să învățăm să ne alegem anturajul, și asta încă de mici. Nu oricine ne zâmbește ne e un tovarăș bun de drum prin viață. Trebuie să privim înăuntru unui om care se oferă să ne fie prieten. Trebuie să ne accesăm acel simț pe care îl avem din naștere, simțul de a privi prin masca pe care mulți o poartă, mască ce îi ascunde adevăratul chip și mai ales caracterul.

Da, veți spune, dar cum să facem practic această analiză și implicit "sortarea"?

E clar că sunt necesare două lucruri: voință și antrenament. Voință pentru a înțelege necesitatea de a ne dezvolta într-o comuniune sănătoasă și mai ales "antrenamentul" de a fi vigilenți în raport cu cei din jur.

Prin viață nu trecem doar ca un călător prin gară, nu, prin viață ne "izbim" de tot felul de piedici, unele mai previzibile, dar, altele de-a dreptul insurmontabile la prima vedere. Important e ca în fiecare situație să reușim să învățăm să aplicăm principiul: "așa da, așa nu". Ei bine acest principiu stă la baza funcționării "liberului arbitru", liber arbitru pe care cu fiecare situație cu care ne confruntăm, îi dăm o notă de trecere sau nu.

Așa cum un școlar pică la un examen, și apoi înțelege ce a greșit, se pregătește mai intens și prezentându-se la un nou examen promovează, tot așa și liberul nostru arbitru este în continuă pregătire pentru a face față tuturor "piedicilor" întâlnite prin periplul nostru din această viață, liber arbitru care este cel mai util instrument primit la naștere. Să nu uităm un mic amănunt, el ne-a însoțit prin toate periplurile noastre prin lumea materială, deci nu e nou. El vine din alte vieți cu un bagaj de cunoștințe dobândite anterior, dar limitate la nivelul spiritual atins în viața anterioară. Așa că acum trebuie să își continue pregătirea.

Acum să aruncăm o privire asupra "dăunitorilor" care ne pot pune în pericol recolta. Ei bine, aceștia se pot concretiza prin anumite vicii care ne pândesc din toate părțile.

Nimeni nu se naște, de exemplu, fumător. Nu, la un moment dat, împins de la spate de anturaj, pune în gură o țigară, asta ca să dovedească anturajului că e "curajos", și că "merită" să facă parte din anturaj. Ei bine, din acel moment devine dependent de țigare. La fel și cu alcoolul, dar și cu alte vicii cu care viața ne "îmbie".

Aici ar trebui să intervină, din păcate, tot liberul arbitru. Acesta ar trebui să se transforme ad-hoc într-o balanță care să ne facă să înțelegem dacă un anumit lucru ne e benefic sau nu.

Bine veți spune, dar ce este noțiunea de "benefic", cine decide dacă un lucru ne e benefic sau nu? Uitându-ne în dicționar, cuvântul "benefic" înseamnă: binefăcător, favorabil, plăcut, prielnic, propice. Problema care se ridică este legată de cel pentru care un anumit lucru ar trebui să fie benefic, pentru tine sau pentru a fi apreciat de anturaj? Ei bine, aici Liberul arbitru ar trebui să incline balanța spre tine, căci anturajul se poate schimba, în timp ce tu rămâi același.

Vedeți, aici e problema, toate viciile vin îmbrăcate în așa fel încât să ne facă să credem că ne sunt benefice, și că fără ele am fi ridicoli pentru marea majoritate a celor din jurul nostru.

De aceea "vara" vieții noastre e atât de importantă, pentru a fi siguri de o "recoltă" generoasă.

"Toamna" vieții

Și așa, timpul trece, noi ne-am dezvoltat și în curând se apropie "culesul". Privim în urmă și ne dăm seama că de la minuscula sămânță pusă în pământ în "primăvara" vieții noastre, avem în față o plantă care a beneficiat în dezvoltarea ei de solul fertil, de toată truda depusă în "vara" vieții noastre, iar acum ne pregătim să culegem roadele osteneții noastre.

Privim la recoltă și ne bucurăm dacă recolta e pe măsura așteptărilor noastre. Privim și suntem gata de a începem secerișul. Bun sau mai puțin bun, acesta este rodul trudei noastre. Acum vedem cât de eficienți și mai ales pricepuți am fost noi în îngrijirea a ceea ce am semănat. Oricum, nu te poți aștepta să culegi măslina, dacă tu ai semănat un bob de grâu. Dar dacă nu poți recolta măslina, e important ca recolta de grâu să fie bogată.

"Iarna" vieții

Așa cum e de așteptat, după "toamnă" vine "iarna", anotimpul analizei rezultatelor obținute. Suntem în anotimpul în care vom pune în balanță eficiența celor petrecute în anotimpurile anterioare.

Plecând de la ceea ce ne-am propus să realizăm și evaluând rezultatul obținut, putem trage o concluzie referitoare la cât din ceea ce ne-am propus am realizat. Acum, în perioada "iernă" vieții noastre putem înțelege "greșelile" comise, prin lipsa de "experiență" a liberului nostru arbitru sau prin delăsarea de care am dat dovadă pe parcursul dezvoltării plantei noastre.

De ce primăvara vieții e atât de importantă?

Din analiza pe care ne-o facem, în "anotimpul iernii" vieții noastre, rezultă că un rol esențial în cazul obținerii unui rezultat mediocru, este alegerea pământului ne propice plantării seminței, moment ce a avut loc în "primăvara" vieții noastre. Oricât de pricepuți și grijulii am fi cu îngrijirea plantei, dacă pământul în care a fost pusă sămânța e neprielnic rodirii, de cele mai multe ori recolta e compromisă.

Important este de știut că pe tot parcursul vieții noastre în lumea materială, noi plantăm zilnic câte o sămânță, sămânță care la recoltare trebuie să ne dea un plus de evoluție spirituală. De aceea e foarte important să dăm o cât mai mare atenție activităților specifice "anotimpului primăvară".

Așa cum o vorbă veche spune că: e important să pășim întotdeauna cu dreptul într-o acțiune, tot așa e deosebit de important să fim atenți ca atunci când facem fiecare pas pe calea evoluției noastre să "alegem" un "pământ fertil" pentru a ne asigura de o "recoltă" bogată, adică de un progres spiritual împlinit.

Noi practic, prin acțiunile noastre, plantăm în fiecare moment câte o sămânță pe calea noastră spre atingerea limitei de evoluție pe care ne-am stabilit să o atingem în această lume materială. Altfel spus, în fiecare zi noi trăim o "primăvară" a vieții noastre în această lume materială.